

Nr 100.

Av herr **Gustafson** i **Kasenberg**, *angående viss ändring i reglementet för statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. m.*

Det har förekommit att folkskollärare, som uppnått den föreskrivna pensionsåldern av 60 år, nödgats att avgå, innan han uppnått det för full pensions erhållande erforderliga antalet tjänsteår, nämligen 33, och därigenom gått miste om en avsevärd del av pensionsbeloppet, ehuru tjänstgöringen varit oförvitlig och sagda tjänsteålder hade kunnat uppnås inom den i K. Reglementet för statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl. av den ³¹/₁₂ 1919, § 18, mom. 2 stadgade tiden av 5 år.

Det synes rättvist och billigt, att hithörande bestämmelser få sådan lydelse, att en lärare, som står inför avslutningen av ett mångårigt arbete i folkskolans tjänst, så långt möjligt får full pension tryggad åt sig.

Häremot lärer icke med fog kunna anföras, att de äldre lärarnas avgång från tjänsten för tillfället behöver påskyndas, därför att för det närvarande ett abnormt överskott på unga lärare finnes; ty vilka åtgärder som än häremot synas behövlige torde icke ett sådant tillbakasettande av de ordinaries rätt, som här påvisats, däribland böra förekomma.

Jag får därför hemställa,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning om och i vad mån ändrade bestämmelser av ovan antytt innehåll kunna införas i K. Reglementet för statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl. av den 31 december 1919 och för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan giva anledning.

Stockholm den 20 januari 1927.

Arthur Gustafson
i Kasenberg.